

Хто-хто в теремкові живе?

Юрій Ярмиш

Біжить полем Мишка-Шкряботушка. Бачить: стоїть собі теремок. Просторий, високий, красивий, двері навстіж відчинені – заходь, живи на здоров'я!

Зраділа Мишка, скоріше забігла до теремка, ще й двері за собою причинила.

Стрибає полем Жабка-Скрекотушка.

– Хто-хто в теремкові живе?

– Я, Мишка-Шкряботушка!

– Давай разом жити!

– Ні, Жабко-Скрекотушко, мені в теремку тісно! Будує собі другий поверх!

– Гаразд, – каже Жабка-Скрекотушка.

І збудувала собі другий поверх аж на дві кімнати.

Біжить полем Зайчик-Побігайчик.

– Хто-хто в теремкові живе?

– Я, Мишка-Шкряботушка!

– Я, Жабка-Скрекотушка!

– Пустіть і мене до теремка!

– Ні, Зайчику-Побігайчику! – дружно кажуть Мишка з Жабкою. – Нам у теремкові разом буде тісно. Будує собі третій поверх!

І збудував собі Зайчик-Побігайчик третій поверх аж на три кімнати!

Петляє полем Лисичка-Сестричка:

– Хто-хто в теремкові живе?

– Я, Мишка-Шкряботушка!

– Я, Жабка-Скрекотушка!

– Я, Зайчик-Побігайчик!

– Пустіть і мене до себе жити!

– Ой-йой! – занепокоїлись мешканці теремка. – Нам самим тут тісно! Будує собі четвертий поверх!

І збудувала Лисичка-Сестричка власний четвертий поверх на чотири кімнати!

Сидить собі, у віконечко дивиться.

Аж полем біжить сірий Вовчик-Братик. Побачив теремок. Зупинився:

– Ой, який гарний теремок! Хто ж у ньому живе?

– Я, Мишка-Шкряботушка!

– Я, Жабка-Скрекотушка!

– Я, Зайчик-Побігайчик!

– Я, Лисичка-Сестричка!

– Тож пустіть і мене жити! – прохає Вовчик-Братик.

А мешканці теремка кожен зі свого поверху гукають йому:

– Що ти надумав, Вовчику-Братичку! Ми самі в теремку ледь помістилися! Будує собі

новий поверх!

І Вовчик-Братик збудував п'ятий поверх аж на п'ять кімнат! Тільки зробив уходи
- а полем сунеться Ведмідь-Набрід!

- Хто-хто в теремочку живе?

- Я, Мишка-Шкряботушка!

- Я, Жабка-Скрекотушка!

- Я, Зайчик-Побігайчик!

- Я, Лисичка-Сестричка!

- Я, Вовчик-Братик!

- Ой, який у вас гарний теремок, просторий та великий! Пустіть і мене жити! -
прохає Ведмідь-Набрід.

Не можемо! - гукають мешканці теремка, лапками розмахують.- Нам тісно!

І Ведмідь-Набрід заходився будувати собі шостий поверх - аж на шість кімнат!

Збудував, поліз на свій поверх жити...

А теремок як затріщить!

Як захитається!

Набік як повалиться!

Ледь устигли звірі хто вибігти, хто з вікна Бистрибнути.

А теремка - мов не було!

Сидять собі Мишка-Шкряботушка, Жабка— Скрекотушка, Зайчик-Побігайчик,
Лисичка-Сестричка, Вовчик-Братик, Ведмідь-Набрід біля купи дров, потилиці лапками
чухають, ніяк не можуть згадати, хто ж перший сказав:

- Мені в теремку тісно!